

Nytt

från
Forskare och
Ingenjörer mot Kärnvapen

Nr 1
Mars
1999

**Nytt från Forskare
och Ingenjörer mot
Kärnvapen**

ISSN 0281-8051

Adress:

Föreningen Svenska
Forskare och Ingenjörer
mot Kärnvapen
Box 163 65
103 27 STOCKHOLM

E-post, webadress:

fimk@algonet.se
<http://www.algonet.se/~fimk>

PG 22 06 03-5

**Ansvarig utgivare
och chefredaktör:**

Stefan Andersson
Tel 046-12 02 89
Fax 046-13 81 44
stefan-a@oden.se

Grafisk form:

A Stenbergs Text & Form AB,
Ljungsbro

Tryckeri:

Luleå Grafiska, Luleå

Adressändring anmäls till
vår registerhållare:

Sven Hellman
Brinkvägen 10
147 31 TUMBA
Tel 08-530 324 15
Fax 08-530 310 09

E-post:

sven.hellman.swipnet.se

Innehåll

Orförandespalten

100 år av fredssträvanden

Ordföranden tar i sin spalt upp olika aktuella aktiviteter av intresse för föreningen. Han reflekterar över NGO-konferensen i Haag i år, som är en uppföljning till den internationella fredskonferensen som hölls där för hundra år sedan. Vidare påminner han om förenings syfte och den betydelsefulla konferensen INES 2000 – ”Challenges for Science and Engineering in the 21st Century” som hålls i Stockholm i juni år 2000 och där FIMK står som medarrangörer.

sid 2

Niels Bohr – Werner Heisenberg

Världsdramatik på Londonscen – Varför kom Heisenberg till Köpenhamn 1941 och insisterade på att få träffa Bohr i enrum, eller snarare på en promenad i parken, utan risk för avlyssning?

sid 3

Studentafton i Lund med Joseph Rotblat

”Forskningen måste ha ett syfte”, sa Joseph Rotblat i sitt föredrag på Studentaftonen och poängterade därmed vetenskapsmannens ansvar. Onsdagen den 10 februari besökte nobelpristagaren och Pugwash-grundaren Lund på en studentafton.

sid 4

Aktuella web-adresser

sid 5

Folkens fredskonferens, Haag 11–15 maj 1999

Haagappellen för fred 1999

sid 6

Årsberättelse för verksamhetsåret 1998

Även revisionsberättelsen bifogas.

sid 7

Årsmöteskallelse

Möt upp i Lund den 24 april kl 14.00!

sid 8

Ordförandespalten

100 år av fredssträvanden

Den 11–15 maj 1999 hålls en "Folkens Fredskonferens" i Haag i Holland som en uppföljning i NGO-regi av den internationella fredskonferens som hölls där för hundra år sedan. Syftet då var att för alltid förebygga krig. De sociala spänningarna och intressekonflikterna inom och mellan länder vid den tiden blev dock starkare än fredssträvandena. Som vi är smärtsamt medvetna om följde två världskrig och ett otal antal småkrig. Turligt nog hade inte skrivbordsstrategerna i första världskriget och folkmördarna i det andra tillgång till kärnvapen. Antalet dödade till följd av krigen kunde räknas i tiotals miljoner i stället för hundra- eller tusentals miljoner. Möjligheten att åstadkomma sådana dödssiffror har dock funnits under de senaste fyra decennierna till följd av den groteska kapprustning som ägde rum under det kalla kriget. Endast turen har räddat mänskligheten från att störtas in i förintelsekrig, bland annat till följd av misslag i de komplicerade tekniska och sociala system som styr.

I detta nummer kan du läsa om några av pionjärerna från den tid då kunnandet om kärnvapen byggdes upp – Bohr, Heisenberg och Rotblat. Stefan Andersson skriver om en träff med Joseph Rotblat, som fick Nobels fredspris för sitt arbete för kärnvapenedrustning. I sin artikel om pjäsen "Copenhagen" antyder Gunnar Tibell att kanske Heisenberg är den mest beundransvärde av dessa tre – genom att **inte** alla föra sitt kunnande vidare till en maktapparat som han inte litade på. Ett hjältedåd i tysthet.

Visserligen har nedrustning ägt rum under de senaste tio åren, men idag finns ändå ofattbart stora arsenaler av massförstörelsevapen – cirka 5 000 atomvapen i USA respektive Ryssland – som kan sättas in med en halvtimmes varsel.

Som förening är vår främsta uppgift att verka för att dessa vapen tas ur aktivt operativt läge och att arsenalerna minskas ned till kanske något tiotal bomber för att på sikt avskaffas helt. Denna upp-

gift är kopplad till en mer allmän strävan efter att skapa förutsättningar för att freden skall kunna bevaras. En av dessa förutsättningar är att världen skall gå in mot en hållbar utveckling där fattigdom, orättvisor, miljöförstöring och resursknapphet inte driver människor till desperata handlingar. Kriget skall inte kunna framstå som ett bättre alternativ.

Konferensen INES 2000 – "Challenges for Science and Engineering in the 21st Century" – är för oss ett väsentligt bidrag till att befrämja hållbar utveckling. Forskare och Ingenjörer mot Kärnvapen tillhör medarrangörerna för konferensen. Som medlem lämnar du ett betydelsefullt bidrag till att vi skall kunna förbereda och genomföra denna konferens framgångsrikt.

Som du ser kallar vi till årsmöte i föreningen som skall hållas i Lund lördagen den 24 april. Därmed har vi hållit på i 17 år sedan starten 1982. Det hot om kärnvapenkrig som var drivkraften för föreningens bildande kvarstår, men har ändrat karaktär. Det känns som om det vore dags att ta upp en programdiskussion igen och eventuellt vidga föreningens målsättning ytterligare till att omfatta kamp för hållbar utveckling med syfte att bidra till att skapa förutsättningar för varaktig fred.

Stefan Björnson

Världsdramatik på Londonscen:

Niels Bohr – Werner Heisenberg

Av någon anledning slapp England få del av den arktiska kyla som nyligen svept ner över Skandinavien och stora delar av övriga Europa. I Londons Green Park blommade påskkljorna den första februarisöndagen, och kvällen innan kom ett mildt vårregn. På lördagskvällen, trots regnet,

vimlar det av folk i kvarteren omkring Leicester Square. Ut från Duchess Theatre strömmar en publik som just sett den andra föreställningen av Michael Frayns pjäs *Copenhagen*. Den hade nypremiär på Duchess kvällen innan; första framförandet ägde rum i slutet av maj förra året på en annan teater.

Vid ett sammanträde under förmiddagen tipsades jag om denna pjäs, som i allra högsta grad har anknytning till århundradets fysikhistoria. Ämnet är det dramatiska mötet mellan Niels Bohr och Werner Heisenberg i Köpenhamn år 1941, under den tyska ockupationen av Danmark. Att beställa biljett till teatern

Werner Heisenberg

per telefon var komplicerat men fungerade. En holländsk fysikerkollega bestämde sig senare att följa med och fick direkt vid kassan den allra sista biljetten till kvällens föreställning.

Frayn är en välkänd kulturpersonlighet med ett mångsidigt förflutet som journalist, romanförfattare, dramatiker, översättare och filmproducent. Intresset för relationen mellan de båda giganterna inom 1900-talsfysiken har han fått genom att läsa de båda största Heisenbergbiografierna, *Uncertainty* av David Cassidy och *Heisenberg's War* av Thomas Powers. Dessutom har naturligtvis Heisenbergs egen beskrivning gett inspiration till en dramatisering av förloppet, speciellt genom självbiografien *Der Teil und das Ganze*. Slutligen bör en annan källa nämnas: utskrifterna av de hemligt avlyssnade samtalen mellan tio-talet tyska forskare, däribland Heisenberg, som strax efter krigsslutet 1945 internerades i drygt ett halvår på Farm Hall någonstans i England.

Tre personer finns så gott som hela tiden på den cirkulära scenen, rekvisitan är tre stolar, och det pratas oavbrutet. Vid monologerna fryses de två övriga, i dialoger står den tredje stilla. Regin är till synes enkel. Man sitter ner eller reser sig och går runt ett slag, Bohr tänder sin pipa eller knackar ur den. Ibland ställer sig Margrethe bakom Niels med händerna på hans axlar, som för att försvara honom även fysiskt. Övriga ljud förekom-

mer mycket sparsamt – dock anar man mot slutet en atombombsexplosion. Några måsars skrin får associera till den tragiska seglingsolyckan då paret Bohrs äldste son drunknade. Pratet blir ofta mycket avancerat fackspråk; det handlar bl.a. om kvantmekanik, relativitetsteori, Köpenhamnskolans tolkning, osäkerhetsprincipen och komplimentaritet. Man undrar hur det kan bli fullt på teatern: någon påminner då om att London är stort; tillräckligt många människor förstår texten för att ge fulla hus även i fortsättningen.

Varför kom Heisenberg till Köpenhamn 1941 och insisterade på att få träffa Bohr i enrum, eller snarare på en promenad i parken utan risk för avlyssning? Detta är pjäsens huvudtema. Det har spekulerats mycket över vad som egentligen blev sagt under den korta tid som promenaden varade. Vad Margrethe Bohr såg när de två gamla vännerna återkom, var en mycket upprörd make och en besökare som tydligen inte fått det gensvar han hade hoppats på och skyndade sig iväg för att sköta sina plikter på det tyska kulturinstitutet i Köpenhamn.

Heisenberg påstår i sina egna skrifter att han kom för att berätta, att man i Tyskland inte tänkte konstruera en atombomb. Bohr som inte trodde detta var möjligt överhuvudtaget – det hade han tillsammans med John Wheeler utrett redan ett par år tidigare – blev kanske helt förvirrad av budskapet. Bakom beskedet fanns ju ett antagande eller en visshet (?) att den nyligen upptäckta fissionsprocessen trots allt skulle kunna utnyttjas som utgångspunkt för ett vapen. Kom kanske Heisenberg för att av Bohr få nyheter om de allierades ansträngningar i samma syfte? Mörkläggningen om eventuella planer på vapenutveckling var mycket effektiv. Ingenting publicerades längre i internationella tidskrifter om studier av fissionsprocessen och dess tillämpningar.

En annan för den prestigemedvetne Heisenberg mycket känslig fråga som behandlas ganska utförligt i pjäsen är hans insats i förberedelserna för att utveckla en reaktor för utvinning av kärnenergi, den icke-militära sidan. Hade han helt enkelt gjort ett misstag i sina beräkningar, som låg till grund för hans beslut att avråda den tyska krigsledningen från vi-

Niels Bohr

dare kärnvapenutveckling? Eller låtsades han bara veta mindre än han egentligen gjorde?

Hade Heisenberg starka skäl för sitt goda samvete – han deltog ju aldrig i någon vapenutveckling? Var det kanske Bohr som borde känna skuld – han bidrog åtminstone i någon mån till arbetet i Los Alamos, i Manhattanprojektet? Detta var frågor som dryftades senare i de båda forskarnas liv och som Frayn också låter Niels, Margrethe och Werner diskutera, "... now we're all three of us dead and gone", då kan ju allt tas upp i våra samtal!

Man går ut i regnet omtumlad. Tänk om Heisenberg räknat rätt och tipsat Speer om en möjlig atombomb! Eller hade han i själva verket räknat rätt men föredrog att överdriva de tekniska svårigheterna? Och på det personliga planet: tänk om Niels hade kunnat få ut en livboj till sin son i vattnet! Han var så nära. Dramatiken på världsscenen går parallellt med den som utspelas i familjen. Förlusten av en kär anhängig mot alternativa förlopp under det andra världskriget. Kan vi gradera?

Gunnar Tibell

[Bilden på Heisenberg är hämtad från: <http://physics.hallm.ac.kr/reference/physicist/frankfurt/physlist.html>]

10 februari 1999

Studentafton i Lund med Joseph Rotblat

”Forskningen måste ha ett syfte”, sa Joseph Rotblat i sitt föredrag på Studentaftonen och poängterade därmed Vetenskapsmannens ansvar. Han är en vital och glödande entusiastisk man. Av hans utseende och uppträdande kan man förledas att tro att han bara är ca 70, men när han börjar tala har snart alla förstått att han är betydligt äldre än så. Han inleder sitt anförande med att sammanfatta hela 1900-talet som de vetenskapliga förändringarnas århundrade, och noterar snabbt att dessa har varit både av ondo och av godo.

Om bomben

Hans bakgrund i Manhattanprojektet började med hans forskningsarbete i det gamla hemlandet Polen i slutet på 30-talet. Där hade han kommit att intressera sig för hur neutroner sprids mot uranatomer. I Tyskland hade man konstaterat att uranatomer kunde klyvas i en kryptonatom och en bariumatom när de bombarderades med neutroner. Joseph upptäckte då till sin förskräckelse att det även frigjordes ytterligare tre neutroner. Han gjorde beräkningar och kom fram till att dessa neutroner skulle kunna åstadkomma en kedjereaktion om bara massan av uranmetall var tillräckligt stor, och att den enorma energi som då skulle frigöras skulle släppas lös på en enda mikrosekund. Teorin bakom atombomben var klar!

Länge försökte han stöta ifrån sig detta, men samtidigt hade han en gnagande känsla av att någon annan med mycket rymligare samvete kunde ha kommit fram till samma resultat, och att vapnet skulle kunna komma i Hitlers händer. Han gav sig iväg till Storbritannien för att ge de allierade bomben och därmed möjligheten att hota Hitler med vedergällning. Detta var som att välja mellan pest och kolera.

Allteftersom tiden gick blev det alltmera klart att tyskarna inte skulle få bomben. och vid en privat middag 1944 deklarerade General Leslie Groves upprepat att ”... ni inser att syftet med bomben är att underkva ryssarna”. Dessa skälen tillsammans fick honom att hoppa av projektet då. Och han har inte mycket till övers för de forskare som fortsatte i projektet.

Han citerar en av dem för att belysa hur flera forskare har blivit ”beroende” av projektet: ”Det som var mest stimulerande var den fullständiga utplåningen...” (General Leslie Groves var Manhattanprojektets högste chef)

Så småningom skaffade Ryssarna sig emellertid en egen bomb, vilket skyndade på utvecklingen av superbomben – vätebomben. (Vid utfrågningen berättade han att Oppenheimer hade varit motståndare till utvecklingen av vätebomben och då föreslagit att man gjorde små ”taktiska” kärnvapen i stället. Den amerikanska ledningen beslöt då göra både ock.) Ryssarna hann snart ikapp, och därmed var kapprustningen igång.

Forskarens och ingenjörans ansvar

Man hade sagt honom att bomben inte skulle användas, utan bara hotas med, men den användes och värst av allt mot oskyldiga civila. Detta gav honom anledning att nämna några punkter varför vetenskapsmän är ansvariga:

- Om du skapar något måste du vara känslig för konsekvenserna
- En vetenskapsman känner bättre till sambanden
- En vetenskapsman kan varna för en viss utveckling
- Det finns ett internationellt vetenskapligt brödraskap som har möjlighet att styra

Joseph Rotblat vid sitt föredrag på studentaftonen i Lund i februari

- Ett oetiskt handlande kan slå tillbaka mot vetenskapen självt genom att allmänheten blir ovillig att bidra ekonomiskt till den

Pugwash

Hans egen aktivitet i sammanhanget tar ordentlig fart 1957 då han tar ordförandeskapet i den organisation som bildas i byn Pugwash i Nova Scotia, och som därför antagit namnet Pugwash. Ett antal vetenskapsmän från både öst och väst samlades och skrev några ”principles”.

Detta gjordes i ett klimat då det kalla kriget pågick för fullt och ständigt riskerade bli ett hett. Kulminationen var Kubakrisen 1961 då ”... ansvaret för utlösandet av ett kärnvapenkrig hängde på en enda person, men lyckligtvis var Chrusjtjev en förnuftig människa. Ingen vet dock om vi har samma tur nästa gång.”

Pugwash kan ståta med att ha initierat ett stort antal fördrag

Viktigast ansåg Rotblat Canberrakommissionens resolution vara. Där citerade han följande slutsatser:

Kärnvapens förstörelseverkan är oerhörd. Användning av kärnvapen skulle innebära en katastrof.

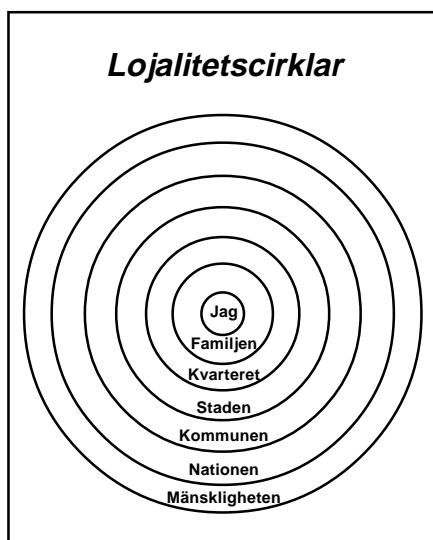
Kärnvapen utgör ett oacceptabelt hot mot mänskligheten och dess miljö. Ändå finns tiotusentals vapen kvar i de ars

enaler som byggdes upp under en extraordinär period präglad av djupa mot-sättningar. Denna tid är nu förbi men man fortsätter att hävda kärnvapnens betydelse.

Dessa fakta är uppenbara men deras konsekvenser har kommit i skymundan. Det råder ingen tvekan om att världens befolkning skulle förkasta kärnvapnen och aldrig tillåta att en regering å deras vägnar innehar eller förvärvar kärnvapen, ens i självförsvar, om de vore mer medvetna om kärnvapnens ofrånkomliga fara och konsekvenserna av deras användning.

Kärnvapen innehas av en handfull stater som insisterar på att dessa vapen utgör en unik säkerhetsförmån men samtidigt förbehåller sig den unika rätten till innehav. Detta läge är i högsta grad diskriminerande och därmed instabilt; det kan inte upprätthållas. En stats innehav av kärnvapen är en ständig stimulans för andra stater att själva också förvärva kärnvapen.

Världen står inför hot om kärnvapenspridning och kärnvapenterrorism. Dessa hot växer. De måste undanröjas.

En värld utan krig

Trots hans aktningsvärda ålder saknar han inte visioner. Nu står "En värld utan krig" på dagordningen. Och för att visa att det inte är orealistiskt visar han på en vetenskapsmans vis med statistik att antalet krig kraftigt har sjunkit under 90-talet. Han menar att det beror på att ett stort antal kommunistiska diktaturer har

fallit, och att demokratier är mycket mindre krigsbenägna. Nu när hela världen endast befinner sig några knapptryckningar bort är det dags att utvidga våra lojalitetscirklar (se illustration) med ytterligare en cirkel – mänskligheten.

Under sitt liv har han upplevt två världskrig, båda centrerade kring ett krig mellan Tyskland och Frankrike. Därför ser han nu EU som ett utmärkt fredsprojekt; aldrig mer ett Tysk-Franskt krig.

Flera gånger citerar han ur det manifest som Einstein och Russel skrev 1955. Där står bland annat

"Skall vi göra slut på mänskligheten, eller ska mänskligheten avsäga sig kriget" och

"Avskaffande av kriget kommer att kräva en motbudande begränsning av nationell suveränitet"

Hans råd till studenten av idag är:

"Börja med dig själv! I vilket samhälle vill du bilda din familj?? Du har alltid ansvar för ditt arbete!"

Referat och foto Stefan Andersson

Aktuella webbadresser:

Abolition 2000:	http://www.pgs.ca/pages/a2000.html
Bulletin of Atomic Scientists:	http://www.bullatomsci.org/
Campaign free Vanunu:	http://www.innocent.demon.co.uk/
Center for Nonproliferation Studies:	http://cns.miis.edu/
Ines:	http://www.mindspring.com/~us016262/ines.html
Inesap:	http://www.th-darmstadt.de/ze/ianus/inesap/
Miljøstiftelsen Bellona:	http://www.bellona.no/
NGO links:	http://www.igc.apc.org/disarm/ngolinks.html
Nuclear Age Peace Foundation:	http://www.napf.org/
Science and Engineering Ethics:	http://www.cableol.co.uk/oprigen/
Scientists for Global Responsibility:	http://www.gn.apc.org/sgr/
SIPRI:	http://www.sipri.se/
Student Pugwash i Uppsala:	http://www.student.tdb.uu.se/~pugwash/index.html
Svenska Freds- & Skiljedomsfören:	http://www.svenska-freds.se/
Svenska Läkare Mot Kärnvapen	http://www.svls.se/sektioner/slmk/
Tidningar – alla på engelska	
Pakistan – Dawn	http://www.dawn.com/
The Nation	http://www.nation.com.pk/
Indien – The Times of India	http://www.timesofindia.com/
The Hindu	http://www.indiaserver.com/thehindu/

HAGUE APPEAL FOR PEACE 1999

Haag-appellen för fred 1999

Folkens fredskonferens, Haag 11-15 maj 1999

Det är precis hundra år sedan tsar Nicolai II inbjöd regeringar från hela världen till Haag för att delta i den första internationella fredskonferensen. Konferensen kom att lägga grunderna för Förenta Nationerna och den internationella domstolen. Nu inbjuder ett antal fredsföreningar till en ny historisk konferens där Haag-appellen för fred – fredens Agenda 21 – skall arbetas fram.

Den 11 februari hölls ett möte i ABF-huset i Stockholm för att informera om konferensen. Mötet var ganska välbesökt. Författaren Sven Lindqvist höll ett intressant anförande om fredsträvandenas nutidshistoria och Anders Linder stod för musikalisk underhållning. Även om många yngre människor deltog, låg nog genomsnittsåldern hos deltagarna över halvsekelstrecket. Man kan undra

över hur pass angelägen fredsfrågan är för dem som kan räkna med att leva i nästa århundrade under merparten av sina liv?

Denna konferens är öppen för alla som önskar delta. Mer information kan fås på web-sidan: <http://www.haguepeace.org/> samt genom att skicka e-post till <m.ingelstam@ekuc.se>. [Se även uppgifter nedan.] Det finns erbjudanden om billiga resor och inkvartering i Haag.

Stefan Björnson

Kontakt i Sverige:
Margareta Ingelstam
Christian Council of Sweden
Box 1764
111 87 STOCKHOLM
Tel 08-453 68 14
Fax 08-453 68 29

Årsberättelse för verksamhetsåret 1998

Föreningen Svenska Forskare och Ingenjörer mot Kärnvapen

Kärnvapenproven i Indien och Pakistan i maj 1998 har på nytt aktualiserat frågorna om stopp för kärnvapenproven och avvecklingen av kärnvapenarsenalerna. Frågorna har kommenterats i NYTT och föreningen har skickat protestbrev till dessa länder.

Förberedelserna har pågått för fullt för konferensen INES 2000 "Challenges for Engineers and Scientists in the 21st Century", som skall hållas i Sverige i juni år 2000.

Ordinarie årsstämma för år 1998 hölls vid Tekniska Högskolan i Stockholm lördagen den 25 april kl 14–17. Efter valet vid årsstämman och det följande konstituerande styrelsesammanträdet fick styrelsen följande sammansättning och uppgiftsfördelning:

Ordförande Stefan Björnson, Nynäshamn

Vice ordförande Tomas Käberger, Göteborg

Sekreterare Gunnar Tibell, Uppsala, Malin Gunnarsson, Umeå och Christer Sanne, Stockholm.

Medlemssekreterare Sven Hellman, Tumba.

Kassör Bo Höörgren, Malmö.

Chefredaktör och ansvarig utgivare Stefan Andersson, Lund.

Övriga styrelsemedlemmar Lars van Dassen, Uppsala och Neri Voghera, Stockholm.

Till *revisorer* valdes Håkan Hjelmestam, Stockholm, och Per Wedlin, Solna.

Till *valberedning* valdes Lars Rydén, Uppsala, Peter Wallensteen, Uppsala och Stellan Welin, Göteborg.

Årsstämman beslöt att medlemsavgiften för år 1999 skall vara oförändrat 160 kr för ordinarie medlemmar och 80 kr för studerande. Överskott i budgeten bör fonderas för att utnyttjas för konferensen INES 2000.

Efter årsstämman höll Christer Sanne föredrag med titeln "*Hållbar utveckling kräver minskad konsumtion – hur kommer vi dit?*"

Under året har fyra nummer av medlemstidningen NYTT getts ut. Artiklar ur NYTT har lagts ut på föreningens

hemsida på Internet och därmed gjorts brett tillgängliga.

Styrelsen har under året hållit 6 protokollförda sammanträden (19/1, 2/3, 25/4, 9/6, 10/8, 9/11).

Föreningen har under året gett stöd kampanjen för Vanunu genom att vidarebefordra ett upprop kallat "Request for clemency" som skrivits av Julie Christie, Bruce Kent, Harold Pinter, Joseph Rotblat och Susannah York, och som kampanjen skickade till oss. Uppropet skickades till vetenskapsmän och opinionsbildare i hela landet.

Vår registerhållare PROGEK har under året upphört med sin verksamhet och föreningen sköter nu registret i egen regi.

Styrelsen

[Ekonomisk berättelse kan fås på begäran från redaktionen. Den finns även på vår hemsida.]

REVISIONSBERÄTTELSE

för Svenska Forskare och Ingenjörer mot Kärnvapen

Jag har granskat Årsredovisningen, räkenskaperna samt föreningsstyrelsens förvaltning för år 1998.

Granskningen har utförts enligt god revisionssed.

Jag tillstyrker:

att resultaträkningen och balansräkningen fastställs samt

att styrelsens ledamöter beviljas ansvarsfrihet för år 1998.

Stockholm den 15 mars 1999

Håkan Hjelmestam

Avsändare:
Föreningen Svenska
Forskare och Ingenjörer
mot Kärnvapen
Box 16365
103 27 STOCKHOLM

**Begränsad
eftersändning**
Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

B
**Förenings-
brev**

Kallelse

Årsmöte för år 1999 med föreningen Forskare och Ingenjörer Mot Kärnvapen kommer att hållas enligt följande:

Plats: Miljöbiblioteket Winstrupsgatan 3, Lund

Tid: Lördagen den 24 april kl 14.00

Årsmötesförhandlingar enligt följande program

- 1 Fastställande av dagordning
- 2 Val av ordförande och sekreterare för årsstämman
- 3 Val av två justeringsmän
- 4 Frågan om kallelsen har skett i behörig ordning
- 5 Styrelsens redovisning av föregående år
- 6 Beslut om verksamhet för tiden fram till nästa ordinarie stämma.
Beslut om budget för innevarande år och medlemsavgifter påföljande år.
- 7 Föredragning av revisionsberättelse
- 8 Frågan om ansvarsfrihet för föregående år
- 9 Val av ordförande, övriga ledamöter, revisorer jämte suppleanter samt valberedning
- 10 Övriga frågor

Anmälda övriga frågor:

Diskussion av tryck och distributionstekniska frågor.

Här finner Du Miljöbiblioteket

